Quelle: https://manuscripta.at/?ID=46681
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

OHIEL

peccata eius que peccauit non ipsi
habuntur ei. Iudicium et iustitiam
si fecerit uiuet uita. Et dicetis
filii populi tui. Non est equa ponderis uia
domini et ponderum uia iniusta est.
Cum autem recesserit iustus a iustitia
sua. fecerit que iniquitates morietur
in eis. Et cum recesserit impius ab
impietate sua. fecerit que iudicium et
iustitiam uiuet in eis et dicetis
non est recta uia domini. Unum
quemque secundum uiam suam iu
dicabo de uobis domus israel. Et factum
est in xii° anno in decimo mense
in quinta mensis translatus
sum de uestre uenit ad me qui fu
gerat de iherusalem dicens. Vastata
est ciuitas. Et manus autem domini
facta fuerat ad me uespere antequam
ueniret qui fugerat. Aperuit que os
meum donec ueniret ad me ma
ne et aperto ore meo non silui amp
lius. Et factum est uerbum domi
ni ad me dicens. Fili hominis. qui ha
bitant in ruinosis uiis super hominem
israel loquentes aiunt. Unus erat
abraham et hereditate possedit
terram nos autem multi nobis
data est terra in possessionem. Id
circo dices ad eos. Hec dicit dominus
deus. Qui in sanguine comedi
tis et oculos uestros leuatis ad i
mundicias uestras et sanguinem
fundistis. numquid terram here
ditate possidebitis. Stetistis super
gladios uestros. fecistis abhominatio
nes uestras. et unusquisque uxorem
proximi sui polluit. et terram
hereditate possidebitis. Hec dices
ad eos. Sic dicit dominus deus.
Viuo ego. quia qui in ruinosis habi
tant gladio cadent. et qui in agro
est bestiis tradetur ad deuorandum.
Et dabo terram insolitudinem. Qui
autem in presidiis sunt et in spelun
cis omnes peste morientur. Et da
bo terram insolitudinem et desertum
et defiaet superbia fortitudo eius
et desolabuntur montes israel eo quod
nullus sit qui eos pertranseat. Et
scient quia ego dominus deus. cum
dedero terram eorum desolatam et
desertam propter omnes abo
minationes suas quas operati
sunt. Et tu fili hominis fili populi
tui qui loquuntur de te iuxta muros
et in ostiis domorum et dicunt unus
ad alterum uir ad proximum suum
loquentes. Venite et audiamus
quis sit iste sermo egrediens ad
nos. et uenient ad te. quasi si mo
datur populus meus et sedent coram
te populi tui. Et audiunt sermones
tuos et non faciunt eos. quia mentu
tum oris sui ponunt illos et ani
mam suam sequitur cor eorum et
es eis quasi carmen musicum pul
cum quod suauiter dulce que sonat
mitur. Et audiunt uerba tua et
non faciunt ea. Et cum uenerit
quod predictum est. Ecce enim ue
niet et scient quod propheta fue

Et factum est uerbum domini ad me dicens fili hominis. propheta de pastoribus

XXXIIII